Dosarul nr. 1 – 167/2026
1-26070815-38-1-04062026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

22 iulie 2026 mun. Orhei
Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Dionisie CEBOTĂREAN
Grefier Mircea DOLGHI
cu participarea: acuzatorilor de stat, procuri în Procuratura Orhei Ana Carasec și Vladislav Boșcanean; avocatului Denis Staruș, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului; inculpatul Ivan Ciocoi și partea vătămată Gheorghe Potînga;

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii stabilite la art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală privind învinuirea lui –

Ciocoi Ivan *****, născut la *****, IDNP:*****, originar și domiciliat în *****, moldovean, studii medii, supus miliar, neangajat oficial în câmpul muncii, căsătorit, un copil minor la întreținere, anterior judecat, fără grade de dizabilitate, fără titluri onorifice,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, individualizate prin *răpirea unei persoane, săvârşită cu bună ştiinţă asupra unui minor de două persoane.*

Termenul de examinare a cauzei: 04 iunie 2026 – 22 iulie 2026.

Procedura de citare legală a fost executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat care au fost administrate la faza de urmărire penală și cercetate în ședință, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

I. Fapta prejudiciabilă constatată

Ivan Ciocoi la 16 aprilie 2018, aflându-se în proximitatea localului de agrement “La Vîrcolici”, din *****, fiind în înțelegere prealabilă şi de comun acord cu Untila

Alexandru (persoană în privința căruia există o sentință de condamnare), urmărind scopul răpirii minorului Potînga Gheorghe, născut la 17 septembrie 2001, despre care știa că nu a împlinit vârsta de 18 ani, prin privarea persoanei de toate posibilitățile de a săvârși mișcări active relevante, precum şi de a-şi alege locul de aflare de sine stătător, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce Potînga Gheorghe, se afla în proximitatea localului de agrement "La Vîrcolici", din din *****, prin amenințarea cu aplicarea violenței, l-au urcat forțat pe minorul Potînga Gheorghe în automobilul condus de către Șova Ion, transportându-l la domiciliul lui Șova Ion, unde l-au agresat fizic, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201825P0147 din 18.04.2018, leziuni corporale sub formă de excoriații pe față și gamba stângă, ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Ivan Ciocoi conform prevederilor art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, după indicii calificativi: *răpirea unei persoane, săvârşită, cu bună ştiinţă asupra unui minor și de două persoane.*

II. Procedura de examinare, argumentele participanților la proces

La etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ivan Ciocoi a înaintat personal, prin înscris autentic, cerere olografă, confirmată în ședință de apărătorul acestuia Denis Staruș, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 80^1 Cod penal, indicând că vina o recunoaște integral și nu solicită administrarea de probe noi. În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii, probele îi sunt cunoscute, conținutul acestora îi este clar şi obiecții asupra lor nu are. Apărătorul Denis Staruș, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia. Acuzatorul de stat, procuror în Procuratura raionului Orhei Ana Carasec, nu a obiectat asupra examinării cauzei în ordinea art. 364^1 din Codul de procedură penală.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului au fost stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, iar materialele dosarului penal nu conțin indicii că, în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate

de Convenția Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, în virtutea cărui fapt, instanța prin încheiere protocolară a admis cererea inculpatului şi a purces la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Inculpatul Ivan Ciocoi, în ședință de judecată, prin expunere factologică care nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște fapta incriminată și anume, faptul că fiind împreună cu Alexandru Untilă și Ion Șova la o masă de pomenire, au pornit împreună la magazinul din localitate ca să cumpere țigări, iar în drum, Alexandru Untilă i-a povestit că anterior, Gheorghe Potîngă a intrat în casa părinților săi și a sustras bunuri din casă. Când au ajuns la magazin, l-au văzut pe Gheorghe Potîngă, i-a spus acestuia cu voce apăsătoare și l-a influențat să urce în mașină ca să meargă acasă la Untilă și să le arate cum a intrat în casă și a furat. Fiind la magazin, cunoștea despre planul lui Alexandru Untilă de a-l lua cu forța pe Gheorghe Potîngă și de a-l duce acasă. Își amintește cum în curtea casei l-a lovit pe Gheorghe Potîngă, era în stare de ebrietate și nu ține minte multe detalii. A doua zi după incident, a plecat în Franța pentru că avea biletul procurat din timp, dar l-a telefonat pe Gheorghe Potîngă și și-a cerut scuze pentru cele întâmplate.

Acuzatorul de stat Ana Carasec, în dezbaterile judiciare, considerând că vinovăția inculpatului Ivan Ciocoi a fost dovedită, având în vedere procedura simplificată în care se judecă cauza, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Ivan Ciocoi de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal și prin prisma art. 364^1 Cod de procedură penală şi art. 80^1 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu încasarea din contul lui Ivan Ciocoi în beneficiul statului a sumei de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Partea vătămată Gheorghe Potîngă, în dezbaterile judiciare a solicitat ca în privința inculpatului să fie aplicată o pedeapsă minimă, neprivativă de libertate, menționând că nu are pretenții de ordin material sau moral față de acesta.

Avocat Denis Staruș, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului Ivan Ciocoi, în cadrul ședinței de judecată a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, menționând că inculpatul și-a recunoscut vina și se căiește sincere de cele comise, are la întreținere un copil minor, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, și-a cerut iertare de la partea vătămată și ultima a confirmat că nu are pretenții, fapt care, justifică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

III. Analiza probelor

Pe lângă faptul că inculpatul Ivan Ciocoi și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, instanța statuează că, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente, utile și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

Declarațiile părții vătămate Potînga Gheorghe, care fiind audiat la etapa urmării penale a relatat că la 16.04.2017 aproximativ la ora 17:00 se afla la terasa barului „La vîrcolici" situat în centrul ***** împreună cu Stavilă Dan, Grecu Tudor și Nicolaev Anatolie. Aflîndu-se acolo, în fața barului a oprit un automobil de culoare sură condus de Șova Ion. Din spate a coborît Untilă Alexandru iar din față a coborît Ciocoi Ion și s-au pornit spre intrare. Văzîndu-l pe el, Untilă s-a oprit și i-a spus să se apropie de el. Între timp Ciocoi a intrat în bar. Untilă i-a înaintat pretenții precum că ar fi intrat la el în casă și i-ar fi sustras careva lucruri. El i-a spus că nu a fost la el acasă, între timp din bar a ieșit Ciocoi Ion și a întrebat ce s-a întâmplat. Untilă i-a spus că el ar fi comis un furt de la el din casă, atunci Ciocoi a spus că dacă el se ocupă cu așa ceva, acuș ei o să-i arate lui și i-au cerut să meargă cu ei. El a refuzat atunci Untilă l-a apucat de mîini și l-a dus spre automobil. Ciocoi care deja urcase în automobil i-a cerut să urce fără să opună rezistență, în caz contrar îl va bate. Astfel a fost urcat forțat de Untilă pe bancheta din spate a automobilului lui Șova Ion, care a mers în direcția domiciliului său, care se învecinează cu casa lui Untilă Alexandru. Pe drum Ciocoi îl amenința cu răfuială fizică dacă nu va recunoaște fapta. Ajungînd la poartă la Șova Ion, au coborît din automobil și Untilă cu Ciocoi i-au cerut să intre în curte la Șova ca mai întîi ei să servească cîte un pahar cu bere după care o să se clarifice cu el, după care ambii l-au împins în curte la Șova Ion. În curte ei au început să servească bere și continuau să-i înainteze pretenții precum că a comis furtul. El le spunea că nu a comis furtul, ei însă îi spuneau că dacă nu a fost el atunci să le spună cine anume a fost căci el oricum știe cine a fost. El continua să le spună că nu cunoaște nimic despre cele invocate de ei. Atunci Ciocoi i-a aplicat o lovitură cu piciorul în față rănindu-l la buză la nas și la ochi. În momentul când a fost lovit în curte erau doar Untilă, Ciocoi și fiica lui Șova, pe nume Carolina care le spunea să-l lase în pace. Cei doi însă nu au reacționat și continuau să-l bruscheze și să-l numească cu cuvinte necenzurate. Ciocoi chiar i-a dat un fărașș(savoc) spunând că dacă nu va recunoaște fapta va trebui să-și sape singur groapa. Peste un timp Alexandru a spus că va merge cu el și apucîndu-l de haină l-a condus prin spatele gospodăriei lui Șova la el în grădină după care l-a dus la el în casă unde i-a arătat pe unde i-a fost intrat în casă și ducîndu-l în una din camere a

început să-l lovească cu pumnii în regiunea feței și spatelui. El a început să strige să fie lăsat în pace și peste puțin timp a venit Șova Ion, care a intervenit și l-a ferit de o parte pe Alexandru cerând să se liniștească și i-a spus să plece de acolo. Astfel el a ieșit din casă a sărit gardul și a fugit de acolo. Ajungând acasă i-a povestit mamei despre cele întâmplate, și simțindu-se rău s-a adresat după ajutor medical. *(f.d. 9)*

Declarațiile martorului Șova Maria care fiind audiată la etapa urmării penale a declarat că la 16.04.2018 aproximativ la ora 17:00, poate chiar și mai tîrziu se afla acasă, petrecuse niște rude și la ea în curte au intrat vecinul Untilă Alexandru cu Ciocoi Ion și feciorul Șova Ion fiind însoțiți de Potînga Gheorghe. Ea inițial nu l-a cunoscut și i-a întrebat cine este acel tînăr. Ei s-au așezat la masă și Untilă cu Ciocoi îl întrebau pe Potînga dacă a intrat el în casă la Untilă de unde s-ar fi comis un furt. Potînga spunea că nu a fost el și că nu cunoaște cine a intrat la Untilă în casă. În curte se mai aflau nepoata Șova Carolina, Untilă Valentina și feciorul Șova Gheorghe. La un moment dat, Ciocoi Ion care se afla alături de Potînga, i-a aplicat acestuia o lovitură cu palma peste față reproșîndu-i că spune minciuni. A intervenit Șova Carolina și s-a apropiat de Ciocoi cerîndu-i să-l lase în pace pe Potînga. De asemenea a intervenit și feciorul ei Ion care de asemenea i-a cerut să nu-l lovească pe Potînga. Peste cîteva minute Untilă Alexandru i-a spus lui Potîngă Gheorghe să meargă cu el să-i arate de unde a fost comis furtul și ambii au plecat. Peste puțin timp Untilă s-a întors înapoi fără Potînga, în prezența ei, Potîngă a fost lovit o singură dată de Ciocoi Ion, Untilă nu l-a lovit doar la numit cu cuvinte necenzurate, învinuindu-1 de comiterea furtului, feciorul ei Ion și ceilalți din contra le spuneau să-l lase în pace pe Potînga. (f. d. 15)

Declarațiile martorului Șova Gheorghe, care fiind audiat la etapa urmării penale a declarat că la 16.04.2018 aproximativ la ora 17:00, a venit în vizită la mama Șova Maria, care locuiește în aceeași localitate. Acolo se afla mama, nepoata Șova Carolina, cumnatul Untilă Alexandru, soția acestuia Valentina, Ciocoi Ton, fratele Șova Ion și minorul Potînga Gheorghe. Toți cei menționați se aflau la masă în curtea casei, mâncau și serveau bere. Stând la masă a auzit că Untilă Alexandru cu Ciocoi Ion îi înaintau pretenții lui Potînga Gheorghe precum că acesta ar fi intrat în casă la Untilă Alexandru care se află peste gard de gospodăria părinților, de unde ar fi sustras bunuri materiale, întrebîndu-l dacă a fost el, sau dacă au fost și alte persoane. Potînga spunea cu nu a pătruns el în casă și nu cunoaște cine a fost. La un moment dat, Ciocoi Ion care se afla alături de Potînga, i-a aplicat acestuia o lovitură cu palma peste față reproșându-i că spune minciuni. A intervenit Șova Carolina s-a apropiat de Ciocoi cerîndu-i să-l lase în pace pe Potînga. De asemenea a intervenit și fratele Ion care i-a cerut să nu-l lovească pe Potînga. Peste cîteva minute Untilă Alexandru i-a spus lui Potînga Gheorghe să meargă cu el să-i arate de unde a fost comis furtul și ambii s-au dus în spatele casei de unde prin grădină au

intrat în gospodăria lui Untilă. Peste puțin timp a observat că în gospodăria lui Untilă s-a dus și fratele Ion și peste cîteva minute s-au întors cu Untilă, și a înțeles că Potînga deja plecase. Din discuțiile celor menționați a înțeles că Untilă împreună cu Ciocoi l-au adus pe Potînga la ei luîndul cu automobilul condus de fratele Ion de la un bar din sat, cu scopul de a se clarifica cu situația creată în legătură cu furtul comis din gospodăria lui Untilă Alexandru. În prezența lui, Potînga a fost lovit o singură dală de Ciocoi Ion, Untilă nu l-a lovit doar l-a numit cu cuvinte necenzurate, învinuindu-l de comiterea furtului, fratele Ion și ceilalți din contra le spuneau să-l lase în pace pe Potînga. *(f. d. 16)*

Declarațiile martorului Șova Carolina, care fiind audiat la etapa urmării penale a declarat că la 16.04.2018 aproximativ la ora 17:00, poate chiar și mai tîrziu se afla acasă la bunica Șova Maria în s.Coicîlteni r.Orhei, petrecuse niște rude și tatăl ei Șova Ion plecase cu vecinul bunicii Untilă Alexandru și cu Ciocoi Ion pînă la o persoană să procure și niște bere. Cu ei au luat și trei copii minori, sora ei de opt ani, băiatul ei de trei ani și încă un copil de patru ani. S-au întors în scurt timp împreună cu Potînga Gheorghe. Intrînd în curte a auzit că Untilă cu Ciocoi Ion îl întrebau dacă a intrat în casă la Untilă de unde s-ar fi comis un furt. Ea s-a apropiat de Gheorghe și l-a întrebat ce s-a întîmplat. Gheorghe i-a spus că cei doi i-ar înainta pretenții că el ar cunoaște cine a comis furtul din casa lui Untilă sau că chiar el a furat. Ei s-au așezat la masă și Untilă cu Ciocoi îl întrebau pe Potînga dacă a intrat el în casă la Untilă de unde s-ar fi comis un furt. Potînga spunea că nu a fost el și că nu cunoaște cine a intrat la Untilă în casă. La un moment dat. Potînga i-a răspuns brutal lui Ciocoi care s-a ridicat și i-a aplicat acestuia o lovitură cu palma peste față. Ea a intervenit s-a apropiat de Ciocoi cerîndu-i să-l lase în pace pe Potînga. De asemenea a intervenit și tatăl Ion care i-a cerut să nu-l lovească pe Potînga. Peste cîteva minute Untilă Alexandru i-a spus lui Potînga Gheorghe să meargă cu el să-i arate de unde a fost comis furtul și ambii au plecat în spatele casei bunicii. Peste puțin timp tatăl s-a dus după ei și s-a întors împreună cu Untilă fără Potînga, spunînd că l-a trimis acasă. Din discuțiile celor menționați a înțeles că Untilă împreună cu Ciocoi l-au adus pe Potînga la ei luîndul cu automobilul condus de tatăl Ion de la un bar din sat, cu scopul de a se clarifica cu situația creată în legătură cu furtul comis din gospodăria lui Untilă Alexandru. În prezența ei, Potînga a fost lovit o singură dată de Ciocoi Ion, Untilă nu l-a lovit doar l-a numit cu cuvinte necenzurate, învinuindu-l de comiterea furtului, tatăl Ion și ceilalți din contra le spuneau să-i lase în pace pe Potînga. *(f. d. 17)*

Declarațiile martorului Nicolaev Anatolie, care fiind audiat la etapa urmării penale a comunicat că, la 16.04.2018, aproximativ la ora 17:00, se afla la terasa barului din centrul s.Ciocîlteni r.Orhei împreună cu Potînga Gheorghe, Stăvilă Dan și Grecu Tudor și jucau cărți. La un moment dat în fața barului s-a oprit un automobil de model Opel de culoare sură din care au coborît doi bărbați. Aceștia s-au pornit spre bar, unul din ei

despre care ulterior a aflat că se numește Ciocoi a intrat în bar, iar al doilea despre care ulterior a aflat că se numește Untilă Alexandru s-a apropiat de masa lor. S-a salutat și i-a spus lui Gheorghe Potînga să meargă de o parte că are ceva de discutat cu el. Potînga i-a spus că la moment nu poate să meargă căci joacă cărți. Atunci Alexandru pe un ton amenințător i-a cerut să lase jocul și să se apropie de el. Astfel Potînga s-a ridicat de la masă și s-au ferit împreună cu Alexandru distanța de aproximativ 10-15m. Ei au început a discuta și el a auzit cum Untilă pe un ton ridicat și amenințător îi înainta pretenți lui Potînga învinuindu-l că ar fi intrat la el în casă de unde i-ar fi sustras bunuri materiale. Potînga îi spunea că nu a intrat la el în casă, Untilă însă îl amenința cu răfuială fizică în cazul în care nu recunoaște că a intrat în casă, spunîndu-i că va merge cu el și-l va pune față în față cu cineva care poate confirma faptul dat. Între timp din bar a ieșit Ciocoi care s-3 apropiat de cei doi și a început să discute și el cu ei. În acel moment Alexandru s-a apropiat din nou de masa lor și i-a întrebat dacă îl cunosc pe Ciocoi și dacă a comis careva gafe să recunoască. După care s-a dus în direcția lui Potînga și a lui Ciocoi. După aceasta nu a mai atras atenția în direcția respectivă și peste puțin timp a văzut că automobilul cu care venise cei doi a plecat și a observat că Potînga nu era și s-a gîndit că a plecat cu cei doi. Deoarece Untilă a vorbit brutal cu Potîngă ș l-a amenințat, au început să-și facă griji, l-a telefonat însă Potînga nu răspundea la telefon. Peste un timp Potînga totuși a răspuns și i-a spus lui Dan să vină undeva în sat să-l ia cu scuterul deoarece el a fost bătut de cei doi și a fugit de ei. Ei s-au dus acasă la Potînga, care era bătut, avînd leziuni pe față, era foarte stresat și le-a spus că a fost bătut de Ciocoi și de Untilă, Ciocoi l-a lovit cu piciorul în față iar Untilă l-a lovit cu pumnii și cu capul de fereastră. Cine era la volanul automobilului nu cunoaște și unde a fost dus Potînga de asemenea nu cunoaște. *(f. d. 18)*

Declarațiile martorului Stavila Daniel, care fiind audiat la etapa urmării penale a declarat că, la 16.04.2018, aproximativ la ora 17:00, se afla la terasa barului din centrul s.Ciocîlteni r.Orhei împreună cu Potînga Gheorghe, Nicolaev Anatolie și Grecu Tudor și jucau cărți. La un moment dat în fața barului s-a oprit un automobil de culoare sură din care au coborît doi bărbați. Aceștia s-au pornit spre bar, unul din ei și anume Ciocoi Ion a intrat în bar, iar ai doilea despre care ulterior a aflat că se numește Untilă Alexandru s-a apropiat de masa lor. S-a salutat și i-a spus lui Gheorghe Potînga să meargă de o parte că are ceva de discutat cu el. Potînga i-a spus că la moment nu poate să meargă căci joacă cărți. Atunci Alexandru pe un ton amenințător i-a cerut să lase jocul și să se apropie de el. Astfel Potînga s-a ridicat de la masă și s-au ferit împreună cu Alexandru la distanța de aproximativ 15-20m. Ei au început a discuta și el a auzit cum Untilă pe un ton ridicat și amenințător îi înainta pretenții lui Potînga învinuindu-1 că ar fi intrat la el în casă de unde i-ar fi sustras bunuri materiale. Potînga îi spunea că nu a intrat la el în casă, Untilă însă îl

amenința cu răfuială fizică în cazul în care nu recunoaște că a intrat în casă, spunîndu-i că va merge cu el și-l va pune față în față cu cineva care poate confirma faptul dat. Între timp din bar a ieșit Ciocoi care s-a apropiat de cei doi și a început să discute și el cu ei. În acel moment Alexandru s-a apropiat din nou de masa lor și i-a întrebat dacă îl cunosc pe Ciocoi și dacă au comis careva gafe să recunoască. După care s-a dus în direcția lui Potînga și a lui Ciocoi. După aceasta el nu a mai atras atenția în direcția respectivă și peste puțin timp a văzut că automobilul cu care venise cei doi a plecat și am observat că Potînga nu era și s-au gîndit că a plecat cu cei doi. Deoarece Until㠠a vorbit brutal cu Potîngă și l-a amenințat, au început să-și facă griji, l-a telefonat însă Potînga nu răspundea la telefon. Peste un timp Potînga totuși a răspuns și i-a pus să vină în sat în apropierea casei lui Mihai ***** să-l ia cu scuterul deoarece el a fost bătut de doi și a fugit de ei. El a mers cu scuterul în locul indicat și l-a dus acasă și a văzut că Potînga era bătut, avea leziuni pe față, era foarte stresat și le-a spus că a fost bătut de Ciocoi și de Until㠠Ciocoi la lovit in față, iar Until㠠l-a lovit cu pumnii și cu capul de fereastră. Cine era la volanul automobilului nu cunoaște și unde a fost dus Potînga de asemenea nu cunoaște. (f. d. 21)

Declarațiile martorului Șova Ion Ion, care fiind audiat la tapa urmării penale a declarat că, la 16 aprilie 2018 cu familia a fost acasă la bunica Șova Maria în s.Ciocilteni, r-l Orhei după amiază, aproximativ la ora 17-00, împreună cu tata și câteva alte persoane a plecat la bar în centrul satului, tata urma să cumpere țigări, a mers cu automobil de culoare sură de model "Chevrolet" pe care în acea perioadă îl avea tata Șova Ion. Dînsul nu a ajuns la barul "La Vîrcolici" situat în centrul satul Ciocîlteni raionul Orhei. A coborât mai devreme și a plecat la prieteni, însă când a revenit după o perioadă de timp, în ogradă la Until㠠Alexanrdu l-a văzut pe Potîngă Gheorghe, dar ce discutau ei cu dânsul nu a auzit. Peste o perioadă de timp a auzit de la băieții din sat că în acea zi Potîngă s-a certat cu cineva din maturi din sat. *(f. d. 76)*

Declarațiile martorului Șova Ion Valentin, care fiind audiat la etapa urmării penale a declarat că, la 16.04.2018 cu familia a fost acasă la mama sa Șova Maria, în s.Ciocîlteni, r.Orhei, după amiază, aproximativ la ora 17-00 a plecat la bar în centrul satului după țigări, a mers cu automobil de culoare sură de model ”Chevrolet” pe care în acea perioadă a închiriat pentru o perioadă scurtă de timp, cu dînsul a plecat vecinul Until㠠Alexandru, consăteanul Ciocoi Ivan și încă 3 copii minori, inclusiv și fiul Șova Ion a. n. 2002. A ajuns la barul „La Vîrcolici” situat în centrul s.Ciocîlteni, r-nul Orhei, a intrat în bar, a cumpărat țigări, dar când a ieșit la dânsul în mașină era încă un băiat minor, care se afla pe bancheta din spate cu Until㠠Alexandru și copii lui, iar Ciocoi Ivan stătea la ușa din față și s-a urcat și ei au plecat. Pe drum a auzit discuția cum Alexandru cu ton ridicat și apăsat întreba pe băiatul acela dacă el a comis furtul din gospodăria lui, la

ce ultimul nega totul. În mașină nimeni nu a aplicat lovituri și băiatul cela nu a solicitat ceva ajutor, doar spunea că el nu a furat. Când a ajuns la ei acasă toți s-au coborât din mașină și au intrat în ogradă. Intrând în curte a auzit că Untilă cu Ciocoi Ion repetat îl întrebau dacă a intrat în casă la Untilă de unde s-ar fi comis un furt. Ei s-au așezat la masă și Untilă cu Coicoi îl întrebau pe acel băiat minor, care acum știe că este Potîngă Gheorghe, dacă a intrat el în casă la Untilă de unde s-ar fi comis un furt. Potînga spunea că nu a fost el și că nu cunoaște cine a intrat la Untilă în casă. La un moment dat, Potînga i-a răspuns brutal lui Ciocoi Ion care s-a ridicat și i-a aplicat acestuia o lovitură cu palma peste față și apoi o lovitură cu piciorul în față. Dînsul a intervenit, s-a apropiat de Ciocoi cerându-i să-l lase în pace pe Potînga Gheorghe și a solicitat să părăsească gospodăria mamei sale. Peste câteva minute Untilă Alexandru i-a spus lui Potînga Gheorghe să meargă cu el să-i arate de unde a fost comis furtul și ambii au plecat în spatele casei mamei lui, spre gospodăria lui Untilă Alexandru. În acel timp a venit fiica, Șova Carolina și l-a rugat să plece la Untilă Alexandru, deoarece acesta este în stare de ebrietate și poate să-l bată pe Potînga Gheorghe. A plecat acolo, și când a venit Untilă Alexandru striga tare la Potîngă Gheorghe, referitor la furtul presupus, dar acela ședea jos lîngă un dulap și plângea. Văzând situația creată l-a luat de mînă pe Potîngă și l-a scos din casă, spunând să fugă de acolo, deoarece Untilă Alexandru este beat. Din câte își amintește Potînga Gheorghe a sărit peste gard și a fugit. Nu ține minte dacă Potîngă era însângerat sau avea careva leziuni. A doua zi dînsul a plecat la muncă în Franța și nu a știut despre investigațiile pe acest caz. *(f. d. 77)*

Raportul de expertiză judiciară nr.201825P0147 din 18.04.2018, conform căruia la Potînga Gheorghe s-a constatat: excoriații pe față și gamba stingă, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care puteau fi pumnul s-au piciorul, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. *(f. d. 12-13)*

IV. Aprecierea instanței

În conformitate cu prevederile art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Ivan Ciocoi a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanța de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

Cu referire la probele administrate în prezenta cauză, instanța relevă că, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, apreciind probele în prezenta cauză din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului Ciocoi Ivan depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și care se apreciază ca fiind veridice și convingătoare, instanța de judecată stabilește că, fapta inculpatului corect și întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 164 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal - individualizată prin: *răpirea unei persoane, săvârşită, cu bună ştiinţă asupra unui minor şi de două persoane*.

În speță, instanța de judecată constată că inculpatul Ivan Ciocoi a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal, în forma sa agravantă, care constă în relațiile sociale referitoare la libertatea fizică și libertatea de mișcare a persoanei minore, precum și cele privind inviolabilitatea corporală și psihică a acesteia.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul părții vătămate Gheorghe Potîngă, asupra căruia a fost aplicată violența fizică, fiind urcat forțat în mijlocul de transport, ulterior fiind agresat fizic, fapt constatat prin Raportul de expertiză judiciară nr.201825P0147 din 18.04.2018. *(f. d. 12-13)*

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă formată din: 1) acțiunea principală; 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă. Astfel, acțiunea principală

presupune existența următoarelor trei etape succesive: 1) capturarea victimei; 2) deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu (locul de trai, de muncă, de odihnă, de tratament etc.); 3) reținerea victimei (cu privarea deplină de libertate) împotriva voinței sale sau neluându-se în seamă voința ei.

În speță, inculpatul Ivan Ciocoi a realizat latura obiectivă prin răpirea de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Alexandru Untilă în privința căruia există o sentință de condamnare *(nr. 1-351/2018 din 26 august 2026)*, a minorului Gheorghe Potîngă, privându-l pe aceasta de libertate, prin amenințarea cu aplicarea violenței, l-au urcat forțat pe minor în automobil și l-au transportat la domiciliu lui Ion Șova, unde l-au agresat fizic, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201825P0147 din 18.04.2018, leziuni corporale sub formă de excoriații pe față și gamba stângă, ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Subsecvent, instanța reține că infracțiunea prevăzută la art.164 Cod penal este una formală și continuă, care începe în momentul capturării victimei și se consumă în momentul deplasării, când persoana este deplin lipsită de libertate și nu are posibilitatea reală de a se deplasa după propria sa dorință și voință.

La cazul dedus judecății, instanța cercetând materialul probator acumulat constată cu certitudine că declarațiile inculpatului de recunoaștere a vinovăției coroborează cu declarațiile părții vătămate Gheorghe Potîngă *(f .d. 9),* precum și cu declarațiile martorilor oculari Șova Ion *(f. d. 76),* Nicolaev Anatolie, *(f. d. 18)* și Stavila Daniel *(f. d. 21),* care confirmă acțiunile inculpatului Ivan Ciocoi de comun cu Alexandru Untilă (persoană în privința căruia există o sentință de condamnare) de răpire a minorului Gheorghe Potîngă.

Cu referire la agravanta prevăzută la art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, și anume răpirea unei persoane săvârșită cu bună știință *asupra unui minor,* instanța stabilește că, la data comiterii faptei, partea vătămată Gheorghe Potîngă avea vârsta de 16 ani, adică era minor.

Sub aspectul agravantei prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal *de două persoane*, instanța stabilește că prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 26 august 2020, pentru aceleași fapte Untilă Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, sentință care a fost modificată în latura pedepsei prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 octombrie 2021, devenind definitivă și irevocabilă prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 martie 2022.

Prin urmare, instanța stabilește că vinovăția inculpatului Ivan Ciocoi este pe deplin demonstrată, constatând prezența tuturor elementelor constitutive ale componenței de infracțiune, în virtutea cărui fapt instanța ajunge la concluzia condamnării acestuia în temeiul art. 164 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal.

IV. Individualizarea pedepsei

La individualizarea răspunderii și a pedepsei penale, în spiritul art. 7 din Codul penal, instanța de judecată va ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Subsecvent, instanța de judecată individualizează pedeapsa penală conform criteriilor stabilite la art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de judecată reține în privința inculpatului Ivan Ploșnița cu titlu de circumstanța atenuantă – *căința sinceră*, or ultimul în cadrul ședinței de judecată și-a manifestat regretul în raport cu infracțiunea comisă, recunoscând integral faptele și probatoriul acumulat.

În calitate de circumstanțe agravate la stabilirea pedepsei penale în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a constatat.

Referitor la personalitatea inculpatului Ivan Ciocoi instanța de judecată reține că, prin caracteristica Primăriei Ciocîlteni din 18 mai 2026, acesta se caracterizează pozitiv *(f.d. 141),* are un copil minor la întreținere *(f. d. 142),* potrivit revendicării anterior nu a fost condamnat *(f. d. 42),* nu se află la evidența medicului necrolog și/sau psihiatru *(f. d. 46 şi 48).*

Totodată, la individualizarea pedepsei penale instanța va ține cont inclusiv de poziția părții vătămate Gheorghe Potîngă, care în dezbateri judiciare a confirmat că nu are pretenții față de inculpat, a stabilit o legătură bună cu acesta și nu dorește să-i fie aplicată o sancțiune sub formă de închisoare.

Totodată, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Sancțiunea prevăzută de legiuitor pentru componența de infracțiune incriminată la art. 164 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal, stabilește o pedeapsă cu închisoare de la 6 la 10 ani.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La caz, instanța de judecată reține că limitele pedepsei prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal urmează a fi reduse cu o pătrime. Astfel, limitele de pedeapsă aplicabile devin: închisoare de la 4 ani 6 luni la 7 ani 6 luni.

Prin urmare, instanța de judecată pornind de la scopul pedepsei penale, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, reieșind din personalitatea inculpatului, caracterul infracțiunii comise, cumulul de circumstanțe, comportamentului acestuia după comiterea infracțiunii și în fața instanței, având la bază prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, precum şi reieșind din noile limite ale pedepsei determinate în condițiile art. 80^1 alin. (1)

Cod penal, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Ivan Ciocoi corectarea şi reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, în speță, nu este rațională executarea efectivă a pedepsei de către inculpat. Din aceste considerente, în temeiul art. 90 din Codul penal, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, stabilind o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În aceste circumstanțe, instanța reține că îndreptarea inculpatului, având în vedere ansamblul împrejurărilor cauzei, poate fi realizată și prin aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării. Această instituție reprezintă o măsură de individualizare a executării pedepsei, prin care instanța dispune, prin hotărârea de condamnare, suspendarea executării pedepsei pe o anumită perioadă de timp, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege. În cazul infracțiunilor săvârșite cu intenție, aprecierea conduitei persoanei vinovate depinde de atitudinea acesteia față de fapta comisă, față de victimă ori partea vătămată, precum și de comportamentul și poziția acestora din urmă.

De asemenea, potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, dacă la stabilirea unei pedepse cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiuni intenționate sau de cel mult 7 ani pentru infracțiuni săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului, ajunge la concluzia că executarea efectivă a pedepsei nu este necesară, aceasta poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, indicând în mod obligatoriu motivele care justifică această soluție și termenul de probă stabilit.

În acest context, legea conferă instanței prerogativa de a aprecia dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei închisorii.

La formarea acestei convingeri, instanța urmează să țină seama de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu limitează libertatea instanței de a aprecia posibilitatea îndreptării făptuitorului fără executarea efectivă a pedepsei, aceasta impune obligația motivării soluției de suspendare condiționată, prin indicarea clară a temeiurilor care au determinat adoptarea unei asemenea concluzii.

Raportându-se la doctrina juridică în materie, instanța reține că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un privilegiu acordat infractorului, ci ca un mijloc de prevenție și apărare socială, rezultat al unei politici penale adaptate realităților sociale concrete. Aplicarea dispozițiilor art. 90 din Codul penal are în vedere persoana infractorului și conduita acestuia anterior săvârșirii infracțiunii, atitudinea manifestată în faza urmăririi penale și în cursul judecării cauzei,

precum și modul în care acesta își apreciază propria faptă încă din momentul descoperirii ei. În acest sens, sunt relevante conduita bună a inculpatului, eforturile depuse pentru înlăturarea consecințelor infracțiunii ori repararea prejudiciului cauzat, precum și manifestarea unei căințe sincere pe parcursul procesului penal.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei, opinia participanților la proces, faptul că inculpatul a declarat că a conștientizat consecințele faptelor sale și că pe viitor nu va mai încălca legea, și-a recunoscut integral vinovăția încă din faza incipientă a procesului, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, contribuind astfel la soluționarea cu celeritate a cauzei, precum și faptul că s-a căit sincer de cele comise, inclusiv poziția acuzării, care a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, instanța concluzionează că există suficiente circumstanțe favorabile pentru aplicarea dispozițiilor art. 90 din Codul penal.

Instanța apreciază că scopul pedepsei, respectiv corectarea și reeducarea inculpatului, poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate, fiind oportună suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade minime de probațiune, oferindu-i inculpatului posibilitatea reală de a-și demonstra îndreptarea printrun comportament exemplar și prin muncă cinstită, fără a săvârși noi infracțiuni.

Totodată, instanța constată că nu există impedimente legale pentru aplicarea dispozițiilor art. 90 din Codul penal, în privința inculpatului. Or, în viziunea instanței, pedeapsa închisorii stabilită în privința inculpatului Ivan Ciocoi pe un termen de 5 (cinci) ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 din Codul penal și stabilirea unei perioade de probațiune de 3 (trei) ani, este proporțională cu gravitatea faptei săvârșite, corespunde cerințelor legale și este aptă să realizeze scopul corectării și reeducării inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

De asemenea, instanța consideră necesară stabilirea în sarcina inculpatului a obligațiilor prevăzute de art. 90 alin.(6) lit. a) și b) din Codul penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

V. Măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Astfel, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii

preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Măsură preventivă în privința inculpatului Ivan Ciocoi aplicată prin ordonanța procurorului din 07 aprilie 2026 *(f. d. 102)* a expirat de drept*,* iar la adoptarea sentinței, reieșind din categoria și termenul pedepsei stabilite, instanța apreciază ca fiind oportună aplicarea unei măsuri preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara.

Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, s-a prezentat în fața instanței, iar mai mult ca atât, acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, atunci aplicarea unei măsuri preventive non-privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea promptă a punerii în executare a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Reieșind din faptul că, sentința instanței de fond nu este definitivă şi executorie din momentul pronunțării şi, respectiv, este pasibilă de atac în instanțele judecătorești ierarhic superioare, instanţa va aplica măsura preventivă în privința lui Ivan Ciocoi sub formă de obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Subsecvent având în vedere prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală și circumstanțele prezentei cauze precum și necesitatea asigurării executării pedepsei stabilite inculpatului Ivan Ciocoi, instanța de judecată consideră necesar de a aplica acestuia măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

VI. Mijloacele materiale de probă

Cu referire la prevederile art. 157 - 162, art. 385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Inter alia, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La speță, instanța constată că la materialele cauzei nu există nici o ordonanță a organului de urmărire penală privind recunoașterea unor corpuri delicte sau mijloace materiale de probă, în virtutea cărui fapt nu se va expune asupra acestei chestiuni.

VII. Cheltuieli judiciare

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat încasarea de la incupatul Ivan Ciocoi în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, avansate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. nr.201825P0147 din 18.04.2018.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate

elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate

În aceeași ordine de idei, conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Prin urmare, având ca reper prevederile legale citate supra, instanța de judecată consideră justificată și va admite solicitarea procurorului cu privire la încasarea din conrul inculpatului Ivan Ciocoi în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime 320 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201825P0147 din 18.04.2018.

În conjunctura circumstanțelor de fapt și de drept reținute, în urma examinării probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 80^1 din Codul penal, articolelor 364^1 , 382, 384, 385 și 389 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Ciocoi Ivan *****, *născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, și în coroborare cu art. 80^1 Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită lui Ivan Ciocoi se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani şi nu va fi executată dacă acesta în termenul de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În perioada termenului de probațiune, în conformitate cu articolul 90 alin.(6) lit. a), b) din Codul penal, se obligă Ivan Ciocoi să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra executării obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință se pune în sarcina organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului inculpatului Ivan Ciocoi.

Se aplică în privința lui Ivan Ciocoi, măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței.

Se încasează de la Ivan Ciocoi, *născut la *****, IDNP ******, în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201825P0147 din 18.04.2018.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Dionisie CEBOTĂREAN**